

toči v mojem volilnem okraju. Dosegel sem vse. A glede drugih predlogov smo dosegli malo ali pa nič. Potegovali smo se za regulacijo Pesnice in Drave, predložili predloge radi višjih šol. A dotični predlogi so se oddali samo raznim odsekom, kjer ni o njih ne sluha. Posl. Roškar pove svoje mnenje o šolstvu. On je za nadaljevalne in nedeljske šole. Ker nam že nočejo dati višjih kmetijskih šol, bi se morali učiteljski izobraževati v raznih kmetijskih strokah, da bi potem v ljudskih in nadaljevalnih šolah učence v teh rečeh učili. Seveda bi se moral potem učni načrt spremeniti in učiteljem dati tudi primerna doklada. Poslanec pozivlja potem navzoče, naj se vendar oglašajo bolj za brezobrestna posojila. Preliminiranih je za to od dežel. odbora 200.000 K. Pa ravno s Spod. Štajerskega se premalo oglašajo kmetje za brezobrestna posojila. Zahtevati moramo in moško nastopati. Naj se v tem oziru kmetje obračajo na svoje poslance. Izdali se bodo tudi kmalu načrti za praktično stavbo hlevov. Te načrte naj kmetje izkoristijo; vsak bo dobil podporo, kdor bo po enem teh načrtov izdelal hlev. Nadalje je omenil g. poslanec tudi lovsko postavo, katera pride na dnevni red pri prihodnjem deželnozbornem zasedanju. Kmetijski poslanci bodo na to delali, da se ta postava reši kmetu v prid. Davki se bodo povišali znanprej za 5%. A za to je odgovorna liberalna večina; program liberalizma pa je, dolgove delati. Upanje nam še daje edino naša mladina, ki se tako lepo izobrazuje v gospodar. in političnih rečeh. Zaupajmo na Boga, bodimo narodni, bodimo tudi trdnega verskega prepričanja, podpirajmo se med seboj in tudi Bog nas ne bo zapustil. Te besede so šle govorniku iz srca in so šle tudi do src poslušalcev. Vse je bilo navdušeno, ko je slišalo tako lepo govoriti kmeta, ki se sam bori s slabimi razmerami.

G. Thaler se zahvaljuje izbornemu govorniku in pove nekaj o brezobrestnih posojilih in o krivičnem oddajanju cepljenih trt od dežel. odbora. Štirikrat je že sam prosil dež. odbor za cepljene trte, a če je ob enajsti uri prosil, je bilo prehitro, ob dvanajstih pa je bilo prepozno. Tu se dežel. odbor ozira le na Nemce in nemškutarje. To je krivica! Bolj bi se moralo gledati na male posestnike, ki si ne morejo pomagati. A gleda se le na meščane, ki velikokrat niso podpore potrebni. Omenja krivično ravnanje s Haložani, kojim je izposloval dekan Žičkar podporo.

Marsikatera beseda se je še izrekla in v mnogih stvareh so kmetje vprašali gospoda poslanca Roškarija za svet, ki jim je radevolje odgovarjal. Ker je naše društvo tudi gospodarsko, je še g. Mihelič poučil navzoče, kako se nastavlja trtnice.

Na to povzame besedo čast. g. Evald Vračko, ki utemeljuje resolucije in razpravlja nečuvne krivice, ki se nam gode. Reso-

lucije, ki so bile jednoglasno sprejete, so sledeče:

I. Občni zbor katol. slov. polit. in gospod. društva s sedežem v Jarenini izraža svoje ogorčenje nad sedanjo Slovence skrajno nepravilno vladno in izraža Körberju nezupnico. II. Občni zbor ugovarja proti predstavljanju sloven. sodnijskih in davčnih uradnikov v nemške kraje in proti nastavljanju Slovence skrajno sovražnih nemških in nemškutarskih uradnikov na Sp. Štajerskem. III. Občni zbor obsoja sedanje sodnijske razmere na Koroškem in zahteva za Slovence enakopravnost pri sodnijah, ki je vendar vtmeljena v temeljnem državnem zakoniku. IV. Občni zbor izraža svojo ogorčenost nad prakso vojnega ministrstva, nastavlja pri slovenskih polkih častnike, ki ne razumejo slovenskega jezika in pozivlja poslance, naj se potegujejo, da se nastavlja slovenski častniki pri domačih vojaških oddelkih. V. Občni zbor ponavlja zahtevo, da se za spodnještajerske Slovence ustanove meščanske šole in ponavlja neštevilnokrat stavljeno zahtevo vseh Slovencev po slovenski univerzi v Ljubljani. Oč. jednom zahteva administrativno delitev sloven. Sp. Štajerja v političnem, kulturnem in gospodarskem oziru. VI. Očni zbor ugovarja tudi proti protekciji od strani štajerskega dežel. odbora pri obrestnih posojilih in pri oddajanju cepljenih trt. VII. Na občnem zboru tukajšnega politič. društva v velikem številu zbrani očetje protestirajo zoper odlok večine tukajšnega šolsk. sveta, da bi naj bil v 5. razredu jarenske šole učni jezik nemški. Ta odlok bi je v obraz vsem temeljnim naukom zdravega vzgojeslovja.

Naše trgovinske razmere.

»V tretje gre rado«, pravi pregovor. Ko sem pred nekaj tedni pod omenjenim naslovom opisoval hiranje naše trgovine, priporočal sem v dveh člankih, naj bi se cvet naših rodoljubov zbral in ustanovil med našim ljudstvom toli potrebne trgovinske zadrage. V njih naj bi se zbrala vsa moč naše trgovine, ker le tako bi bilo moč konkurirati z nasprotnikom, kateri ima žalibog sedaj skoro vso trgovino v svojih rokah. Zlasti sem opozarjal na našo lesno trgovino ob Dravi, ter povdarjal, da pred vsem nam treba ustanoviti zadrage za središče lesne trgovine na Spod. Štajerskem.

Da sem o vseh teh razmerah sodil prav, pokazal je zopet jasno zadnji lesni semenj v Ptuj ob Katarininem. Vsakovrstnega blaga se je pripeljalo iz Koroške in Pohorja nad 50 vagonov in čez 30 splavov, tako, da je bilo res prav tesno na sejmišču. Še bolj tesno pa je bilo trgovcem, ki so z velikimi težavami in stroški spravili blago na trg, pa kmalu videli, da bodo delali le v svojo iz-

kriči Karingarca vsa zelena od jeze.

»Oporoka je neveljavna, ker so postavni dediči izključeni iz dedščine. Tega ne morem odobriti,« vsklikne Karingar tresoč se od jeze.

»Jaz vama pa povem«, odgovori župan resno in s povdarkom, »da je oporoka veljavna, ker je po postavi sestavljena in je neovrgljiva. Rajni ni bil dolžan vama kaj zapustiti. Kajti zato, da vama je izročil najlepšo kmetijo v vasi brez dolga, sta se proti njemu tako nesramno obnašala. Vidva sta si sama kriva, da nista nič dobila. Sicer pa lahko vprašata pri sodniji.«

Nato so se razšli.

Ta dan je bil cel dan prepir v Karingarjevi hiši. Zakonska sta drug drugemu predbacivala, da je kriv, ker sta zgubila dedščino. Drugi dan se je peljal gospodar v mesto k sodniji vprašat. Toda še slabše volje se je vrnil. Kajti povedali so mu, da je vsak korak zastoj.

Cela vas se je škodoželjno smejala in vsakdo v vasi jima je privoščil to kazen.

gubo. Le malo kupcev in še ti so slabi, ker »letina slaba, denarja ni«, slišalo se je do njih. Razume se lahko, da pri takih razmerah na sejmu ni bilo veselo, prodajalci so končno oddajali blago v očitno izgubo, zatrjujoč, da jih drugokrat ne bode z lepa več kdo videl na ondodnem sejmu.

Toda za nekoga so bile te razmere prav kakor pšenica v klasju in ta je znani žid. Videvši toliko blaga pa malo kupcev, je ceno že naprej določil, pa tudi po tej in še nižji ceni veliko blaga dobil. Torej koroški in pohorski kmetje niso prišli na sejem z blagom, da bi kaj pošteno stržili, niti da bi kmetom v dolinah postregli s pristnim blagom, nego oni so na svojih splavih in vagonih pripeljali le — židov dobiček!

Kaj je temu krivo, smo že gori nekoliko povedali. Slaba vinska letina, vsled katere kmet posebno v jeseni stiska z novci, ko ima še toliko drugih stroškov. Tudi se po zimi malo popravlja ter to delo odlaga na spomlad in se zanaša na takratni sejem. Toda vsejedno bi še marsikdo rad kaj kupil, ko ne bi trebalo takoj plačati, ko bi namreč dobil blago na upanje. Morda mu še bližnja bodočnost zagotavlja, da bode dobil tu in tam novce, ali ravno sedaj jih še nima. Vsled tega kupčijo raje odloži.

Kadar pa pride resen čas za stavbo in popravljanje, takrat pa ravno sejma ni in on hočeš, nočeš, moraš imeti blago. Kje ga takrat vzeti, če ga ni drugje, nego pri židu. Če je tudi dražje in slabeje — boljše blago baje ti razpošiljajo v tujino, — za našega kmeta in trpina je že dobro kakoršno je. In če on ravno nima v rokah denarja, pa ima morda kaj pridelkov, vina ali zrnja, tudi s temi žid baranta, toda seveda po kaj znižani ceni. Ali če tudi teh kmet, uboga para nima za oddati, pa ima morda lepo polje ali pa dober vinograd, kjer se kažejo izvrstni pridelki. Tudi na to nado kmeta »milostni gospod« da nekaj blaga in tako priveže na se cele kraje, kjer se trpeče ljudstvo muči in dela za — njegov dobiček. Ali ni slika ta iz naših poljan ob Dravi dovolj žalostna in britka?

Toda to še ni najhujše, več baje še pride. Pri takih razmerah bode seveda nastal upliv židovskega delovanja čedalje večji, da bo končno imel vse pod svojim klobukom. Navrh — tako sem slišal — pa baje še stavi mesto Ptuj svojo parno žago, da bode ona s svojimi izdelki izpodrinila kmetijske trgovce, ki se še zdaj oglašajo na sejmu, tako da bodo ubogi kmetje res za gotovo prisiljeni kupiti blago le iz njihovih rok. S tem pa bodo prišli popolnoma v oblast nemško-židovske klike, kar je menda že davno preračunjen načrt omenjenega njih delovanja.

Ali naj se jim toraj prepusti kar ves blagostan prelepih okrajev Slov. goric, Ljutomer, Halož in še več? Ali naj mi mežimo, medtem ko sovražnik tako marljivo dela v naš pogin? Dragi bratje rojaki, tega ne! Sedaj še je čas, da tudi mi kaj napravimo, dokler namreč nimamo še popolnoma zvezane roke. To pa storimo le, ako se stresemo nameravane odvisnosti od židovsko-nemške strani ter se postavimo popolnoma na lastne noge.

To pa dosežemo na dva načina. Prvič skrbimo, da zopet oživimo hirajoče lesne sejme v Ptuj s tem, da se jih obilno udeležimo in ondi kmetje le s kmeti, kakor brat z bratom trgujemo. Da se to pomnoži, bi bil prav umesten še jeden novi sejem proti koncu majnika, ko je setev končana, pa je pred košnjo še najlepši čas za stavbe pohištva in drugih poprav, za kar se potrebuje les. Vrhtega imajo takrat Pohorci največ blaga pripravljenega za oddati.

S tem bi bilo pomagano le v nekoliko. Da pa bi se naša domača trgovina za stalno postavila na lastne noge, nam je neobhodno potrebna čvrsta zadruga, katera bi polagoma postala središče vse naše trgovine. Ona bi kupovala ob sejmih od kmetov les in ga ob priložnostih oddajala kmetom, vselej

Denar v gotovini, okoli 3500 gld., to je ostanek dedščine po pokojnem mojem stričniku Jakobu Karinger, določim za uboge v občini. Obresti od glavnice se naj podelje vsako leto na vernih duš dan petim ubogim, katere določita župnik in župan. Ostalo moje imovino kakor pohištvo itd. dobi Neža Knop, dekla pri mojem sinu Antonu Karinger, ker je bila proti meni vedno prijazna in postrežljiva. Moj sin, Anton Karinger, dobi za spomin mojo srebrno žepno uro z verižico. Ako bi se bil proti meni obnašal, kakor se spodobi za sina, bi se ga bil drugače spominjal. Odpustim njemu in njegovi ženi nešteta žaljenja in jima voščim, da ne bi doživela na svojih otrocih tega, kar je meni marsikatero uro grenilo.

Račja vas, dne 20. junija 1897.

Tomaž Karinger, zapustnik.

Jožef Zarnik, Matija Šteb, Janez Rek, priče.

Župan zloži polo ter vpraša mlada Karingarja, ki sta sedela kakor okamenela: »Ali sta vse razumela?«

»To ni mogoče, to je nepostavno!« za-

po primerni ceni. Ona bi lahko posredovala ob večjih potrebah lesa, da bi se ta preskrbel in ne jemal iz rok, katere potem kmeta bičajo in tlačijo. Ona bi tudi lahko skupljevala pridelke n. pr. vino in zrnje, katerega sedaj gorjanci dobivajo za drag denar iz tujine, medtem, ko ga ubogi kmetje v dolini ne morejo spraviti v denar. Vse to bi zadruga lahko storila mislimo da od začetka z ne prevelikim kapitalom, ker bi se zraven tudi veliko z zamenjavanjem kupčevalo. S časoma pa bi vse naraslo samo ob sebi, samo da se stvar vzame v prave roke.

Ker je ta zadeva jako velike važnosti za razvoj naše trgovine, oziroma blagostanja našega ljudstva, ne morem si kaj, da ne bi je še enkrat priporočal v prevdarek našim rodoljubom. Naj bi se sklicala kje skupščina mož, vnetih za blagor ljudstva, kjer bi se vse to obravnavalo in sklenilo, potem tudi čvrsto delovati. To bi se lahko storilo že tekom zime, da v spomladi že lahko začnemo z dejanji pod zastavo »Zadruga za lesotništvo v Ptuj«!

Naj bi te vrstice ne ostale samo na suhem papirju, naj bi se ne menilo samo o njih in prevdarjalo, dokler bi se stvar zopet ne založila med mnoge že osnovane načrte in pozabila. Predragi rojaki, tega ne! Lotimo se vendar že enkrat resno dela, s katerim edino le bomo osvobodili sebe in svoje potomce tujega jarma in tako zagotovili v našem ljudstvu obstanek! Nobenega izgovora drugega sedaj, na delo rojaki, na delo!

Kmet iz Pohorja.

Državni zbor.

Dunaj, 15. dec. 1903.

Sprememba ustave.

Preden se je zbornica dne 10. decembra odgodila, se je končala še razprava o spremembi ustave za Avstrijo. Vložili so se v tej zadevi trije nujni predlogi: V imenu Mladočehov dr. Forst, v imenu Rusinov Rumanjščuk in v imenu soc. demok. žid dr. Eilenbogen. »Slovanska zveza« je sklenila radi spremembe ustave sledeče: »da se odpravijo žalostne razmere v drž. zboru; zagotoviti se mora politična in narodna avtonomija (samostalnost) in vpeljati enaka splošna tajna volilna pravica.« Kar nas štajerske Slovence zadeva, se pač ne moremo navduševati za politično samostalnost štaj. dežele; saj vemo, da od zdajšnje na Štajerskem vladajoče stranke nimamo nič dobrega pričakovati. Nam mora biti čez vse narodna samostalnost. Pa ker Hrvati v Dalmaciji in Čehi zahtevajo pred vsem politično samostalnost svojih dežel, moramo Slovenci v njihovi družbi zahtevati ravno isto.

Potemtakem si mislimo Slovenci to zadevo uravnano tako-le: V zdajšnjih kronovinah, v katerih prebivajo Slovenci, bi se morala vsakemu narodu zagotoviti samostalnost, v šoli in v uradu. Ta stvar je pa tako težavna, da niso vsi slovenski državni poslanci mogli glasovati za izraz v zgornji resoluciji, »politična samostalnost.« Poljaki so po svojem govorniku grofu Dzieduzicki izjavili, da ne morejo sedaj glasovati za spremembo ustave, ampak zahtevajo od vlade, da prej ko mogoče zopet skliče državni zbor, kateri mora pred vsem prenameniti opravljeni red za zbornico. Predlog o spremembi ustave se je toraj odklonil. Neprijetno je bilo, da so se pri tej razpravi med seboj kavsali mladočehi in pa češki radikalci.

Interpelacije.

V zadnjih sejah drž. zbora so se vložila do vlade razna vprašanja. Krščanski socialci in Jugoslovani so vprašali vlado, ako je res, da namerava naša vlada podaljšati znano vinsko klavzulo z laško vladjo? Kljub temu, da je državni zbor soglasno zahteval odpravo te za nas tako krivične trgovinske pogodbe. Poslanec Žičkar je vložil interpelacijo, kdaj misli vlada vpeljati nedeljski počitek v od-

vetniških in notarskih pisarnah? in ako hoče zastaviti ves svoj vpliv, da se kmalu vpelja zavarovanje za nezgode in starost za zasebne uradnike? Vitez Berks je vprašal vlado, kdaj misli odpraviti velike napake pri porotnih sodiščih na Štajerskem? Poslanec Robič je vprašal finančnega ministra, kako more trpeti, da se slovenski davčni uradniki vedno predstavljajo na Zgornje nemško Štajersko, a slovensčine nezmerno davčni uradniki pa na slov. Štajer. Posebno je prijel ministra radi tega, ker je štaj. dež. davčni ravnatelj hudo napadel slovenskega davčnega uradnika radi tega, ker je prosil, naj ga prestavi iz nemškega Štajerja na slov. Štajer. Posl. Žičkar je vprašal fin. ministra: Zakaj je prepovedano od letošnjega leta naprej, da ne smejo vinogradniki, ki točijo pod »vejo« svoj lastni vinski pridelek, več brezplačno žgati lastne drože, kakor so smeli do zdaj in ali hoče povrniti denarne globe tistim, ki so kuhali drože in so točili pod »vejo«.

Razpust državnega zbora.

Zadnje dni se je v poslanskih krogih mnogo govorilo o tem, da utegne vlada razpustiti državni zbor. Ta govorica je pa neverjetna. Če se vršijo tudi nove volitve, ne bode vlada s tem nič pridobila. Bolj verjetna je druga govorica, da utegne dr. Körber vzeti slovo in napraviti prostor drugim možem, kateri ne bodo pokorne sluge nemških narodnjakov! Mogoče je že, da skozi ta dva meseca, ko ne bo poslanska zbornica skupaj, vtegne dr. Körber nagovarjati Čeha in Nemce, naj se pomirijo med seboj. S kakšnim vspehom, je pa drugo vprašanje?

Dopisi.

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. (Dimnikar.) Kakor je znano, bil je pri Sv. Križu sv. misijon. Vsak človek se rad potruži k tej veliki pobožnosti. Tudi jaz sem se tiste dni potrudil k Sv. Križu, a glejte čudo, kar naenkrat naletiva skupaj s kapelskim piskrovezom. Ta se me silno prestraši ter mi pravi: »Kaj delaš tukaj? Rajši bil bi doma ter pometal dimnike!« Ker me je ta tako oštel, sklenil sem iti domov ter takoj pričeti svoje delo. Nič hudega sluteč grem najprej v Videm, ker tam je vselej kaj »kšefta« za me. Grem toraj gor po Vidmu ter se ustavim pri gostilni g. Podrepšeka, a kako se prestrašim, ko že skozi okno zagledam, kako gosp. Podrepšek preobračajo eno debelo korondičo. Povedati vam moram, da jaz ne pometam samo dimnikov, temveč najrajši korondiče. Zato pa so takoj, ko so me g. Podrepšek zapazili, skrili tistega spaka, da bi jim ga jaz ne vzel ali s sajami umazal, kar najrajši storim. Napotil sem se dalje. Prišel sem do glavnega ljubitelja tega grdega spaka, k trgovcu Vogrincu. Kakor veste, je Vogrince zelo dober mož, ki vsakemu rad pomaga, najrajši pa, ako mu kdo poreče za »Štajerca«. Takoj je pripravljen, da mu ga naroči. Pa saj se bode menda že še poboljšal! Najbolj čista Vogrince — v zahvalo dobrotniku č. g. Trstenjaku — tisto korondičo, ki duhovnike napada. Toda napotiti se moram dalje, sicer vse orodje, katero imam za ometati, tukaj prehitro porabim. Ne daleč, kar pri sosedu se gotovo nadejam, da bo gospodinja zelo všeč, ako ji pometem dimnik. Komaj stopim v vežo, že me načelnik požarne brambe, Jurhan, pozdravi s ptujsko žabo v roki, ker je ravno študiral, kaj bi v njo o požarni brambi napisal. Toda ne smem se dalje muditi, ker je še več dela. Ko grem dalje, srečam Šmidlehnarjevega Lojzeka, ki je nesel korondiča skritega pod obleko domov. Doma čitajo vrli stariši in vzorne sestre »Slov. Gospodarja«, a Lojzek si nosi skrivoma Jurhanovega »Štajerca«. Ti, Lojzek, rajši pristopi k »mladeniški zvezi«, a »Štajerca« pusti, kjer je. Sedaj pa le urno, da vsaj pred večerom zgotovim, ker moram še nekatere omesti. Ze na Blagušu se usta-

vim pri prvi hiši, morda je tudi tukaj kaj »kšefta« za me. V hiši so bili Babičev stric, ki so ravno razprostrli to žabo na mizo ter jo hlastno prebiral. Ko bom drugokrat prišel pometat dimnike, pobral bom vse te spake, ker neki jako dobro ometajo dimnike, da si tako prihranim svoje orodje. Sicer pa mislim, da po novem letu ne bo toliko tega spaka. Kdor se pa ne bode poboljšal, tega bom pa pošteno ometel. Dragi gospod uradnik, oprostite mi, da toliko besedujem, ker sem še sedaj začetnik, zato pa dosti znam. Drugokrat pa grem na svoj »kšeft« v Biserjane in Čakovo. Bodite pozdravljeni! Dimnikar.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Kat. politično društvo za konjiški okraj priredi dne 3. jan. 1903 politični shod, na katerem pridejo važna in zanimiva vprašanja v razgovor. Nastopilo bode več govornikov. Društvo že sedaj opozarja slovensko prebivalstvo na ta shod!

Občni zbor gospod. polit. društva v Št. Pavlu pri Preboldu se vrši 27. dec. ob 3. uri popoldan. Kmetje! pridite vsi k občenemu zboru!

Katol. politično društvo v Slatini ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo, dne 20. decembra ob 8. zjutraj v farovžu pri Sv. Križu. Vsi udje so uljudno povabljeni!

Osebnosti. Prestavljeni so: davčni pristavi gg.: Rudolf Sima k davkarji v Kozjem, Karol Doleček od okraj. glav. v Voitsbergu k okraj. glavarstvu v Mariboru, A. Dobrave od davkarje v Kozjem k davkarji v Mürzzuschlag; davčni praktikanti gg.: Jožef Čepin od okr. glav. v Celju k okraj. glav. v Konjicah, Anton Cvahte od davkarje v Konjicah k okraj. glav. v Celju, Franc Žuza od davkarje v Celju k davkarji v Cmurek in Ernest Schmidt k davkarji v Brežicah.

Iz pošte. Mesto poštnega upravitelja je razpisano pri poštnem uradu Sv. Anton v Slov. goricah. — Služba poštnega upravitelja v Moskajncih se je podelila poštni in brzojavni upraviteljici gospodični Mariji Meixner. — Gospa Karolina Troll v Vurbergu pri Ptujju je dobila tamošnje mesto pošne upraviteljice. — Pošta v Dolu je podeljena poštni upraviteljici gospej Franciski Draxler. — Od pošte v Bistrici ob kor. žel. bode poštni sel obhodil vsak dan dvakrat Laznico in Lembah. Istočasno se nastavi v Vrhovdolu poštni nabiralnik.

Častnim občanom je imenovala občina Bišečki vrh vlec. g. dr. Josipa Kronvogla, deželno-sodnega svetnika pri Sv. Lenartu v Slov. goricah.

Slovenska božičnica v Mariboru. V otroškem vrtecu družbe sv. Cirila in Metoda pri č. šolskih sestrah se bo letos vršila dne 23. decembra ob pol 4. popoldne. Slovenci iskreno povabljeni.

Mariborske novice. V zadnji občinski seji se je dovolilo »Südmarki« 300 K podpore. Poročevalec Pfrimer je predlagal v podporo 200 K. Seveda se je to zdelo občinskima svetovalcema Schmid in Nödl premalo, zato sta predlagala 300 K. Mesto ima dolgov kakor Dunaj in vendar imajo mestni očetje denar za podporo tega ponemčevalnega podjetja in na ta način kažejo svoje sovraštvo do Slovencev, od katerih živi večina od njih. — V petek, dne 11. t. mes. ob polu 1. po noči je povozil vlak na tukajšnjem koroškem koldvoru Jožefa Herman, ki je dobil težke poškodbe na levi roki in desni nogi. — Minoli teden nas je zapustil g. notar Kogej z gospo, ki sta bila jako priljubljena pri vseh tukajšnjih Slovencih. Odišla sta v Idrijo na Kranjsko. — Talijo za rešitev življenja v